

A lehülyézett Raffay, azaz Trianonról másképp

2018 június 12. Flag

Szöveg méret

90
Mentés

- 0

5

Átlag: 5 (1 szavazat)

Mérték

Raffay Ern? elég kemény álláspontot képvisel közelmúltunk történelmi kérdéseiben.

Kapja is az ívet rendesen a ballib oldaltól (ha épp olvassá, bár mostanában ez nem jellemz?), általában jól lehülyézik, majd jön a „lépjünk tovább, Erdély elveszett” szöveg. Ne csak kicsik merjünk lenni, hanem legyen bátorságunk a pofánkat is befogni?

Alapvet?en nem is értem, hogy miért ez a balos – öntököndöf? – álláspont, nagyobb országban többet lophatnának, több lenne a filozófiai ösztöndíj, satöbbi. Romsics például lehetne egyszerre a brassói, a marosvásárhelyi egyetem tanszékvezet?je is, s?t, TGM oszthatná az igét Kolozsvárott.

De most mégis inkább segítünk Raffaynak, mert a felvetés, hogy Erdély nem veszett el végleg, bizony legitim, még ha nem is a közeljöv?nkr?l van szó.

A határrevízió kérdése, amikor felmerült, a baloldali, liberális „értelmiség” kitör? örömmel vetette rá magát, majd hivatkozott különböz? nemzetközi szerz?désekre, egyebekre, aztán a végén mindenkit lehülyézett.

Négy kitartó hazugságot szeretnék tényekkel megcáfolni, csak, hogy mindenki értse mi is a helyes irány.

1. A jelenlegi területi helyzetet nemzetközi szerz?dések biztosítják. A különböz? nemzetközi szerz?désekkel kapcsolatban jelezném: 1990 óta északi és déli szomszédaink osztódással szaporodtak, s mára van Szerbia, Horvátország, megjelent a nagy történelmi múltú Szlovákia, de Romániában is állandóan felmerül a „Moldávia kérdés”. Ukrajna pedig a jelek szerint osztódásra készül. Szóval nem kell messzire menni: konkrétan a szomszédunkban is teljesen más országokban járhatunk kevesebb mint 30 évvel a nagy szovjet bukása után. Egyébként a vesztfáliai békét is túllépték, meg a napóleoni háborúk után is új helyzet jött.
2. Magyarország kicsi, gyenge és szegény ország, mondja a kánon. Valóban, ám a helyzet az, hogy még így is nagyobb lakosságszámú, mint két kivétellel bármelyik határos ország. Románia konkrétan kétmilliós lakosságcsökkenést szenvedett el, a másik Ukrajna, amelyik de facto éppen két részre szakadt. Ami maradt bel?le. Ami pedig a kis ország gazdasági teljesít?képességi vetületeit illeti: A svédek, akiknek, mint ismeretes, sokáig kisebb volt a lakossága, mint a miénk, (most is csak kevéssel er?sebbek, mint mi) rendelkeznek hadiiparral, saját vadászrepül?vel, mindenféle komoly kapacitásokkal, de a cseheknek is van (részben) saját autógyára, egyéb komoly ipari kapacitásrendszere. S itt jön a „szegénység” vonulat. Nos, mi egyedül az osztrákoktól vagyunk komolyan lemaradva. Tény, hogy egész 2010-ig nem sikerült az a bizonyos jóléti fordulat, de mára kezdjük magunkat összeszedni. Nem mintha nem lenne ez távol az optimálistól, de jelezzük: valami elindult.
3. Reménytelen a történelmi helyzet. Valóban, nekünk sose kedveztek a történelmi helyzetek, azonban volt rosszabb, s abból is sikerült visszajönni: a Magyar Királyság a jelenlegi Szlovákia területén foglalt helyet, az Erdélyi Fejedelemség meg Romániában. A mostani magyar területek jelent?s része konkrétan török birodalom volt, és ez bizony 150 évig tartott. Nyilván küls? segítséggel, de felálltunk.
4. Az etnikai határok nem kedveznek nekünk. Nos: ezt jelzem eddig a történelemben senki a világon egy pillanatra se vette figyelembe. A szerbeket Jugoszlávia megalakulásakor például a legkevésbé se érdekelte a kisebbségi kérdés, s a románok se zavartatták magukat (máig se zavartatják magukat, tegyük hozzá), Erdély esetében. Spanyolország épp most mutatott cokit a katalánoknak, s amikor a baszkok jönnek szóba, hát egy kis szerény félrenézés után mindenki továbbhalad. Ám a nagy liberális „jöjjenek az afrikaiak, arabok, szóval mindenki” kérdésköre a legszembet?n?bb: számít nekik milyen lakosság jön be? Nem. Megpróbálják magukba olvasztani. (Az már más kérdés, hogy milyen sikerrel fog ez nekik menni.) Ha egy területre, er?forrásrendszerre rá tudja tenni a kezét egy állam, akkor ráteszi, tekintet nélkül arra, milyen lakosság van ott.

Mi viszont a realitás? A realitás valóban nem jó – jelenleg.

1. Alig van hader?nk. A magyar honvédség gyakorlatilag papíron létezik, ami volt, elmúlt, ellopták, eladtuk, feléltük, nincs. A jelenlegi új honvédelmi vezetés egyel?re víziókról, nagy tervekr?l beszél. Az igazság azonban az, hogy most a katonaság egy lesántult búvóbékától is alig tudna minket megvédeni. Se nehézer?, se gyalogság. Valami persze elindult, meglátjuk.

2. A gazdaságunk er?södik, de távol áll a jótól. Persze sokat sikerült javítani nyolc év alatt a helyzeten, de még mindig távol állunk attól, hogy Káeurópa vezet? gazdasági hatalma legyünk. Ám a helyzet nem rossz. Ha a közelg? gazdasági válságot megússzuk, akár mi maradhatunk a leger?sebbek a porondon.

Szóval nekem senki se jöjjön azzal, hogy Erdély, illetve a szomszédos országrészeink visszaszerezhetetlenek.

Aki ezt állítja, nem ismeri a történelmet. Egyébként csak megjegyeznénk: barátaink, a Lengyelek konkrétan nem is voltak közel kétszáz évig a porondon, mint állam. Észtország, Lettország, Litvánia, mint olyan, Ukrajnával együtt, mint ország egész 30 évvel ezel?ttig nem is volt a térképen. Az adott országok kiterjedését hosszú távon a gazdasági és szociológiai összetev?i határozzák meg. Ezt diktálja a történelem.

Egyébként egy történelmi kérdést vizsgálnia már csak szabad neki is, nem? Szóval miért adnánk föl?

www.tutiblog.com

Tisztelt olvasók!
Legyenek olyan kedvesek és támogassák "lájkukkal" a **Flag Polgári Magazin** Twitter oldalát a következ? címen: https://twitter.com/syracuse73. illetve a Facebook oldalát pedig az alábbi címen: https://www.facebook.com/flagmagazin
- Minden "lájk számít, segíti a magazin m?ködését!

Köszönettel és barátsággal!

www.flagmagazin.hu

Ajánló